

DELMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIII. évfolyam, 164. szám

Ára: 50 fillér

Kedd, 1957. július 16.

Ma értékes tárgyjutalmakat adnak át a második negyedévi munkaverseny győzteseinek a Kenderfonógyárban

Tavaszi elején a Szegedi Kenderfonógyárban megindult az újjászervezett versenymozgalom és ezzel egy időben megszületett a cél: a megfelelő új versenyforma is. Hosszas tanácskozások után a munkások úgy döntöttek, hogy a versenymozgalmat a legszigorúbb önkéntesség alapján szervezik újja és önkéntes jelentkezés alapján kell „benevezni” azoknak, akik egyetértéssel a munkaverseny céljait, val.

Az üzemi törzsgárda meghatározó többsége már az első napokban a mozgalom mellé állt,

mert érezték, hogy többé nem kísérhet a munkaversenyben a bürokrácia és a protekciózás. Döntöttek a versenyjutalmak elosztásának módjáról is — mégpedig olyformán, hogy

a teljesítményeket figyelembe véve minden üzemből kifizetett munkásokból alakult bizottság dönt abban, hogy kit illet a jutalom.

A verseny középpontjába a géphatásfok kihasználását helyezték és a munkafegyelemmel egészítették ki a követelményeket.

A második negyedévben a félénken új útjára indított mozgalom

ismét népszerűvé vált, hiszen tömegesen jelentették be versenyzési szándékukat a különböző üzemből munkások.

Azokat a munkásokat, akik kezdettől fogva bekapcsolódtak a munkaversenybe, nemcsak népgazdaságunk súlyos anyagi helyzete ösztönözte, hanem az a tisztességes törekvés is, hogy a kormány által hozott bérügyi intézkedéseknek reális alapot teremtsenek, s ugyanakkor erőteljesebb munkával magasabb keresetet érjenek el, s a versenydíjak közül esetleg valamelyiket elnyerhessék.

A második negyedévre kifizetett munkaverseny lezárult és elérkezett a verseny legjobbjait megjutalmazásának ideje,

Ma délután az üzem ez évi első termelési értékelésén minden üzemből legjobbjait megkapta a korábban kitűzött tárgyjutalmat.

A 15 ezer forintot vásárolt értékes cikkekből — kerékpár, szövetek, paplanok, edénygarnitúrák és egyebek — 30 dolgozó kap értékes jutalmat. Az üzem egyik munkása, szintén a második negyedévi versenyben tanúsított kitűnő munkájáért, két hetes jutalomútdíjra utazik a Német Demokratikus Köztársaságba.

Az elmúlt negyedévben ismét nagyot nőtt a versenymozgalom becsülete a dolgozók szemében,

s ezért mindjárt július 1-én ismét meghatározták a jelen negyedévi versenymozgalmának feladatait — az üzem vezetősége pedig hasonló jutalmazási feltételeket biztosított.

Közös érdek a tűzörtség

A gabona, amit a város dolgozó parasztjai az ellenforradalom néhez napjaiban vették el, beért s a jó időjárás segítségével szép termést hozott. Most már az aratás is csaknem mindenütt befejeződött. A termés teljes betakarításától azonban még távol vagyunk. A cséplés végéig még sokszor „alszik” újesztendei kenyérünk a tarlón. Ez idő alatt szinte végig ki van téve termésünk a tűz veszélyének. Az esetleges gabonatűzok megelőzése érdekében az I. kerületi tanács tűzöri szolgálatba osztotta be körzetében a gazdákat. Minden gazdára csak egyszer kerülne sor ebben a szolgálatban nyolc órára keresztül.

A baj ott kezdődik, hogy nagyon sokan elfelejtik eljőnni ebbe a szolgálatba, sőt vannak, akik gorombán szidják a tanácsot, hogy már megint molesztálja őket. L. János például arra hivatkozik, hogy beteg ember, azért nem tudja a tűzörtségben lefoglalni nyolcórás szolgálatát. Elfogadható lenne indokolása, ha két hold 220 négyzetföldjéről földjét sem tudna betege miatt egyedül megművelni, már pedig megtudja. Persze sokkal jobb az ágyban otthon nyugodtan aludni, mint egy éjszakát örködni a határban. De ha tűz lenne, akkor L. Jánostól és a többi távollmaradótól is lenne mit hallgatnia a tanácsnak, hogy miért nem szervezték meg jobban a tűzörséget.

A tűzörségben való részvétel a cséplés befejezéséig minden dolgozó parasztnak legyen szívéigye, mert nemcsak gazdaságát, de saját természetét is védi az esetleges pusztulástól.

Harasztovics József mezőőr

Együttműködés a négy szegedi textil nagyüzem öntevékeny művészeti csoportjai

Érdekes kezdeményezést valósítanak meg a szegedi textilüzemek dolgozóinak művészeti csoportjai. Augusztus 3-án az újszegedi szabadtéri színpadon a négy szegedi textil nagyüzem színjátszó csoportjainak, szavalóinak, énekeseinek részvételével közös műsort mutatnak be. Az Újszegedi Kenderfonógyár a „Kaszárnyától laktanyáig” című egyfelvonásossal, a Jutáárugyár a „Torreádor” című egyfelvonásos vídám játékkal, a Szegedi Kenderfonó a „Lóvásár” című tréfás egyfelvonással, a Textilművek színjátszó csoportja pedig a „Musta” című egyfelvonással készül. Az egyfelvonásos darabokon kívül versek, szöveges énekek szerepelnek a műsorban.

A négy textil nagyüzem művészeti csoportjainak együttműködése nagy távlatokat megnyitó kezdeményezés. A szegedi öntevékeny művészeti csoportok életében ennek a négy nagyüzemnek színjátszó eddig is élenjáró munkát végeztek. A most meginduló együttműködés, — ha szorosabbá és állandó-

vá válik —, nemcsak a négy textil nagyüzem színjátszóinak számára jelent hasznát, hanem a szegedi öntevékeny színjátszó csoportok munkájának általános javulását segítheti elő.

Ballagás a Lenin-hegyen

Nemrégiben a Lenin-hegyi állami egyetem nagytermében összegyűltek azok a külföldi ösztöndíjas diákok, akik az idén fejezték be tanulmányukat a moszkvai főiskolákon. A búcsúesten ezeregyháromezer részt vett, akik valamennyien néhány évvel ezelőtt népi demokratikus országokból érkeztek Moszkvába. Az ünnepélyes búcsúztatásra eljöttek az egyetem professzorai, előadói, de itt voltak az egyetem szovjet hallgatói is. A végzett növendékek nevében Lu Mi-na kínai hallgató köszöntö meg a szovjet kormányt, hogy lehetővé tett adótt számukra az egyetemi diploma elnyeréséhez. A hallgatók ezután a késő éjszakai órákig vidáman táncoltak.

Hétfőn reggel már 37 cséplőgép dolgozott a szegedi járásban

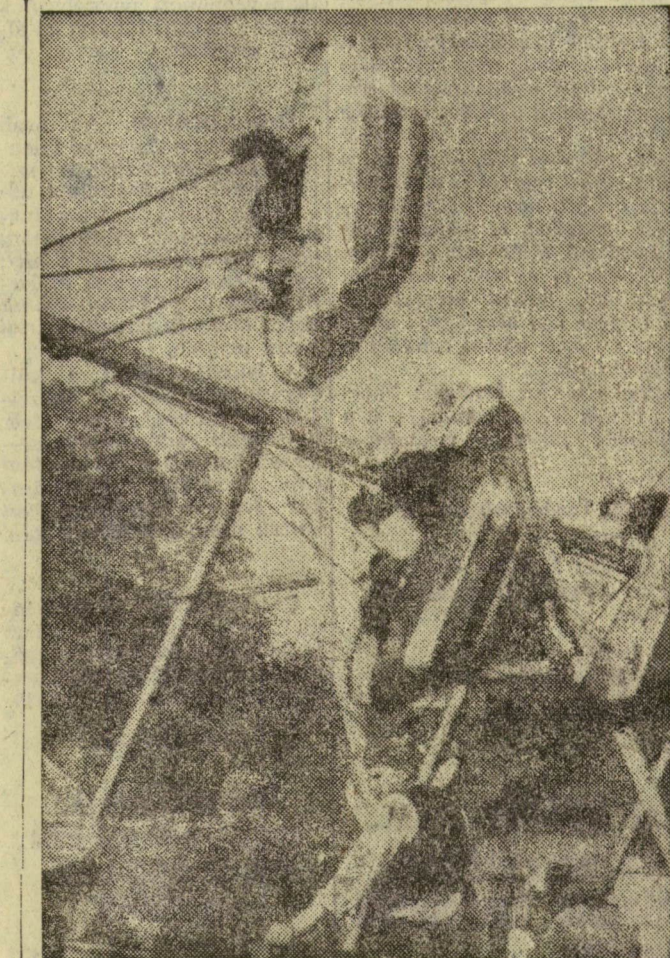
A legfontosabb feladat: meggyorsítani a gabonabehordás munkáját

Hétfőn reggel a szegedi járás községei közül sok helyen megkezdődött a cséplés nagy munkája. Ásotthalmon 2, Mórahalmon 3, Domaszéken 4, Zákányszéken 5, Tiszszázigeten 1, Újszentivánon 1, Rőszkén 2, Szatymazon és Csengelén szintén két cséplőgép fogott munkához hétfőn reggel.

A rajonirozási tervek szerint szerdán és csütörtökön a járás területén az utolsó

cséplőgép, a 152-ik is munkába áll, s azután már teljes irammal halad a küzdelem az újesztendei kenyér gyors betakarításáért.

A cséplőgépek munkájának teljes megkezdését bizonyos mértékig hátráltatja az a körülmény, hogy a közös szérőkben, s az egyéni tanyaútdíjokban is kevés a behordott, asztalokba rakott gabona. Fontos dolog tehát most, az aratás mi-

(Liebmann Béla felvétele)

A HARMADIK NEGYEDÉVBEN

több szalámit ad a Szalámigyár,

mint Pickék idejében egész év alatt

Valamikor, évekkel ezelőtt nyáron, sőt már koratavasszal is kihalt volt a Szalámigyár.

Csak a füstös kémény nyúlt egyhangúan a magasba, mint egy óriás ember figyelmeztető ujját: pszt... csendes... alszik a gyár. Aludt egész nyáron át, s csak késő ősszel jött el ide ismét az élet. A munkásokat a szezon végén szélnek eresztették. Mehetett ki merre látott, s ha őszig nem kaptak máshol munkát, visszajöhettek ide. Amikor visszatértek, senki sem kérdezte tőlük, mit csináltak, miből éltek, örülniük kellett, hogy munkát kaptak.

Azt szokták mondani tréfásan: rég volt, talán igaz se volt. A szalámigyáriakkal a múltból tréfolni nem lehet, különösen az öregekkel nem. Azért mégsem árt, ha felemlítjük a múltat, hogy részben emlékeztessünk, s az újabb generációt figyelmeztessük:

nem mindig volt ez így, ahogy most van.

Nézzünk be a Szalámigyárba, mi történt itt most ezen a nyáron.

Már évek óta megszűntették a gyártás szezonjellegét. A nyári „nagy leállás” — ahogy régen mondták — ez évben is csak hathétig tart és már meg is kezdődött. Nem zárták azonban be a kaput, ha el is küldték a szakmunkásokat szabadságra. A műszakiak, karbantartók és segédmunkások részére most van a munka dandárja. Új gépeket állítanak be, javítják a régiakat. Az egyik munkaterem falát is kibontották már a kőművesek, hogy beviessenek egy új, az NDK-ból vásárolt darálógépet. Szétszedve könnyebb lenne bevinni, de nem tehetik, mert jótállást csak így vállalnak érte a németek, ha nem szedik szét. Szerelik az új hűtőbordákat, s javítják a régiakat.

A hentes üzemből nincs munkaszünet. Az itt dolgozók Szeged húsa és hentesáru szükségletének zavartalan ellátását biztosítják munkájukkal. Az itteni gépek javítását majd a télen végzik el, amikor beköszöntött a disznóvágási szezon. A szalámicsomagoló osztályon is nagy a sűrgés, forgás. Nem csoda, ebben a negyedévben 66 vagonnal kell kiszállítani, ebből felét majd exportra küldik. Régen, Pickék egész esztendő alatt nem szállítottak ki a gyárból 66 vagon árut. Most, ebben a negyedévben ezt könnyedén megtehetik.

Nem készítenek ezekben a napokban szalámit, hát akkor

miből szállítanak?

Ezt kérdezhetik, akik nem ismerik a szalámikészítési „titkait”. A most szállításra ke-

rülő szalámit még a múlt év utolsó negyedében gyártották. Egyrészt az ellenforradalmi napokban, amikor más üzemekben, sőt a pesti szalámigyárakban is sztrájkoltak. Akkor — mint ahogy másutt — nem értették meg sokan a munkások közül, hogy milyen kár okoz a sztrájk. Sokan csak kifelé tekintettek a gyárból, hogy lám másutt nem dolgoznak, miért dolgozunk mi?

Egy-két nap kiesés volt csupán, de ehhez hozzájött még az, amit a munkaintenzitás csökkentése okozott. Azóta azonban már sok eredményre vezetett az a törekvésük, hogy felszámolják az ellenforradalomnak a munkaintenzitás csökkentése terén okozott kárát is. Az első fél-éves tervet 113 százalékkal teljesítették, ezen belül a második negyedév tervteljesítése 116,4 százalékos volt. A termelékenység alakulására álljon itt egy másik számadat. 1956 júniusában az egy főre eső termelési érték 29 987 forint volt. Ez év júniusában ez az összeg 35 039 forint lett.

Számok, amelyek százalé-

forintot jelentenek,

már az első látásra is sokat mondanak. Éveken keresztül sokat szorozgattuk, ennyi és ennyi százalék. S meg is szoktuk, természetesen vettük a számokat. A szalámigyáriak, s mások sem gondolták végig nagyon sokszor, hogy mit is jelentenek ezek a számok. A félévi tervteljesítés adata az egy főre eső termelési érték számai a többi között jelentik azt is, hogy a szalámigyári munkások egyre többen tudják mi a teendőjük a munkahatalom érdekében és így is cselekgzenek.

Ma:

Üdvözlő táviratok a bolgár—magyar együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés aláírásának 9. évfordulója alkalmából

Kinek használnak az Orvostudományi Egyetemen történiek?

Lelkes készülődés a szegedi VIT-napra

Áldomás helyett